

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

nieuwjaarsconcert in de roma

gisteravond voor het eerst sinds lang nog eens naar een concert geweest vlak bij huis dan nog wel: in de roma het laatste concert dat je je herinnerde & dat je diep was bijgebleven was de achtste van mahler zowaar in het concertgebouw van amsterdam

& nu diezelfde heerlijkheid genoten zo vlak bij huis waarom deed ik dat niet meer? wat ben ik de oudleerling dankbaar die ons daartoe uitnodigde uit eigen beweging was ik er nooit toe gekomen

ik zeg het goed: uit eigen beweging om naar een concert te gaan moet je er de tijd voor nemen

al je andere bezigheden lijken je nuttiger & aangewezener daar bestééd je dus tijd aan hier moet je de tijd voor nemen

bij het betreden van die enige ruimte raak je weer vervuld van dankbaarheid & bewondering voor dat handjevol mensen dat dit waardevol gebouw ooit van de vernietiging gered heeft

wonder gebeuren zo'n concert vijftig muzikanten vooraan & in de zaal twintig keer zoveel luisteraars die het de moeite vinden twee uur lang naar hen te komen luisteren

nog voor ze goed en wel begonnen te spelen keek ik weer mijn ogen uit naar die één na één plaatsnemende muzikanten

muzikanten zijn tweemaal mensen ze hebben door hun instrument als het ware een uitgebreider lichaam

zalig de ouders die hun kinderen een instrument leren bespelen: ze doen ze dubbel zo diep leven

aanvankelijk klonken de muzikanten nog niet zo welluidend geen ergere kakafonie dan het stemmen voor een harmonie maar eens letterlijk overeenstemming bereikt daagde als een hogepriester stappend naar zijn altaar de dirigent op

& nu maar luisteren luisteren naar muziek is als bidden je maakt het onbeweeglijk-stil in jezelf

om je door iets moois of dieps vol-ledig te laten vervullen

het waren bekende stukken die je te horen kreeg (hé wat een mooie uitdrukking: te horen *krijgen*) ondermeer van strauss en brahms het leek wel alsof je het nieuwjaarsconcert in je eigen borgerhout meemaakte wonder om zien en horen hoe de dirigent met zijn stokje al die noten uit zijn muzikanten streek of liever stréelde

in het donker bij het naar huis gaan zinderden al die noten nog na maar nu was je er

de eigen dirigent van

LUC VERSTEYLEN

501

Hand (Tweede vervolg)

Op [de] handen dragen

De uitdrukking 'Iemand op [de] handen dragen' kan tenminste twee dingen betekenen: beschermen en geëerbiedigd worden.

Beschermen

In de letterlijke zin doen de woorden 'Iemand op de handen dragen' denken aan 'beschermen', 'helpen'. Zo lezen we in de Statenvertaling van *Klaagliederen*: 'Zie, HEERE, aanschouw toch, aan wien Gij also gedaan hebt; zullen dan de vrouwen haar vrucht eten, de kinderkens, die men op de handen draagt?' (Klaagl. 2,20)

In de *Psalmen* staat het duidelijker:

'Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen, die over je waken waar je ook gaat. Hun handen zullen je dragen, je voet zul je niet stoten aan een steen.' (Ps. 91,11-12) Dit is overigens het vers dat ook in het N.T. ter sprake komt. Matteüs stelt de zaken als volgt voor.

Bij het begin van zijn openbaar leven wordt Jezus na zijn doop in de Jordaan naar de woestijn gevoerd door de duivel, de beproever. Deze wil Jezus doen afzien van zijn harde leven in de woestijn. Zijn tweede poging daartoe bestaat hierin: 'Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei tegen hem: "Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: <Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.>" Jezus antwoordde: "Er staat ook geschreven: <Stel de Heer, uw God, niet op de proef>"' (Mat. 4,5-7)

Geëerbiedigd worden

Vervolgens is er de tweede betekenis van 'Op de handen dragen': wie op de handen wordt gedragen, mag zich erin verheugen dat hij hoog geëerd en geëerbiedigd wordt, dat hij bewonderd en vereerd wordt, of dat zijn beleid mag rekenen op algemene goedkeuring.

'Opnieuw werd Lea zwanger en ze baarde Jakob een zesde zoon. "God heeft mij een mooi geschenk gegeven," zei ze, "mijn man zal mij op handen dragen nu ik hem zes zonen heb gebaard." ' (Gen. 30,20) En elders: 'Toen Saul zag dat David slaagde in alles wat hij ondernam, werd hij nog banger voor hem. Maar verder droeg iedereen in Israël en Juda David op handen, omdat hij hen steeds opnieuw aanvoerde in hun veldtochten.' (1 Sam. 18,16)

De hand in eigen boezem steken

Tegenwoordig betekent het gezegde 'De hand in eigen boezem steken' dat men zich afvraagt of men zelf niet schuldig is aan iets; ongeveer hetzelfde als: zichzelf onderzoeken, het eigen geweten bevragen; soms zelfs: zijn geweten of gemoed onderzoeken en eigen schuld erkennen: 'Je moet de schuld niet naar iemand anders schuiven, maar je moet je hand in eigen boezem steken!' (Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Ex-moslim

„God of Allah. Wat maakt het uit hoe we Hem noemen?“

Hij slaat met zijn vuist op de bank. Kabir is sinds een paar weken moslim af. Hij heeft afstand genomen van zijn geloof. Het benauwt en verstikt hem. Hij kan er niet meer tegen. Sindsdien leeft hij in angst. Zijn medemoslims pikken zijn afvalligheid niet. Ze hebben hem een aantal malen bedreigd en zijn ook bij zijn ouders aan de deur geweest. „Alsof die er iets aan kunnen doen.“

Hij slaat opnieuw met zijn vuist op de bank. Een paar dagen geleden heeft een paar fanatici hem uiteindelijk te pakken gekregen en een pak slaag gegeven.

Sindsdien woont hij op straat. „Je moet je bij het comité van ex-moslims aansluiten“, zeg ik.

„Misschien dat zij een slaapplek hebben.“ Hij kan niet tegen het leven op straat.

Hij heeft nog nooit gezworven en weet niet hoe ermee om te gaan. De meeste zwervers moeten hem niet – dat zijn Arabierenhaters.

En voor de mensen met een dak boven hun hoofd blijft hij ook een paria. Eenmaal moslim, altijd moslim, redeneren ze.

„Hé, kebabvreter“, sneren een paar tattoos.

Tattoos moeten al helemaal niks van moslims hebben.

Dat zijn allochtonen in het kwadraat: dubbel minderwaardig, dubbel verwerpelijk, dubbel géén-mens.

„Wegwezen, Kadir“, raad ik hem aan, en we zetten het op een lopen.

De tattoos zijn met z'n vieren. We maken geen schijn van kans als het knokken wordt.

Bij een kerk hoop ik aan hen te ontsnappen.

„Kom, binnen,“ zeg ik, „dan kun je zien hoe vredig en rustig het hier is.“

Kabir aarzelt.

Hij is nog nooit in een kerk geweest. Hij kent alleen Allah-kerken.

„Nu je moslim af bent, kun je hier ook wel naar binnen“, dring ik aan.

Ik pak hem bij de hand en trek hem naar binnen.

De pracht van de kerk overvalt hem. Hij kijkt zijn ogen uit.

God is er aanwezig in vele gedaantes – zegenend, biddend, in gedachten verzonden – en dat is hij niet gewend.

In zijn kerk is God alleen geest, abstractie. „Jullie God kun je zien en voelen“, mompelt ie.

Hij loopt verdwaasd door de ruimte en kan er geen genoeg van krijgen.

Als we de kerk verlaten, raakt hij God even aan.

Hij staat op een muurschildering en lacht hem vriendelijk toe.

Kabir maakt een buiging en mompelt: „Bedankt.“

Hij heeft God kunnen aanraken.

Dat is nog nooit gebeurd.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

De oude grote volkskalender leert ons dat het gisteren de naamdag was van Agatha. Een spreuk voor gisteren zei:

SINT-AGATHA, DE BRUID VAN GOD LAAT SNEEUW EN IJS GRAAG DOOIEN MAAR SINT-DOROTHEA BRENGT HIERNA DIKWIJLS DE MEESTE SNEEUW

Welnu, als je weet dat die sneeuwheilige Dorothea vandaag op de volkskalender voorkomt, dan weet je meteen wel wat ons bedreigt.

Ik citeer een paar spreuken voor vandaag. Een korte maar krachtige gaat zo:

SINT-DOROTHEE BRENGT MEESTAL SNEEUW MEE

In Duitsland zegt men:

DIE HEILIGE DOROTHEE WATET GERN MITTEN IM SCHNEE

Of:

DE HEILIGE DOROTHEE WAADT GRAAG MIDDEN DOOR DE SNEEUW

Haar faam is ook doorgedrongen tot in Engeland, waar men zegt:

SAINT-DOROTHEA GIVES THE MOST SNOW BUT NOT IN A CUP OF TEA

KRISTIEN VAN ZUMMEREN